

©ESKY

דף קריאה לשבת!

בזכות הסמיכה

"שימו לב, ילדים", הודיע אבא, "אנחנו נכנסים עכשו למקטע הצפוני החדש של כביש 6, ואנחנו נוסעים בכביש מהיר, בלי רמזורים, עד מחלף סומד, ליד קריית אתא".

"מחלף סומד", גחכה לבי, "איזה שמות מוזרים בחרו למחלפים".

אמא הסתובבה לעברנו וחיכה: "זה דוקא שם מעניין מאוד, יש מאחוריו ספור גדול".

"מה הספור?", שאלנו בסקרנות.

"אולי נעשה שם עצירה ונכנס לקברו של רבי יהודה בן בבא, ושם נספר את הספור?", הציעה אמא לאבא.

בעבר כמה דקות עצרנו ליד מבנה קטן, שעליו מתנוסס שלט: "ציון התנא הקדוש החסיד רבי יהודה בן בבא". אבא התחיל לספר:

"רבי יהודה חי לפני פאלפים שנה, בימי מרד בר כוכבא. הוא היה מגדולי חכמי המשנה. בארץ ישראל שלטו אז הרומאים, והם גזרו גזרות קשות על היהודים. אחת הגזרות הייתה נגד הסמיכה".

”שְׁמִיכָה?!” , שְׁאַלְנוּ, ”אֵיזוֹ שְׁמִיכָה?!”.

אָמַר צַחֲקָה וְהַסְבִּירָה: ”לֹא מִתְפֹנְנִים לְשְׁמִיכָה שְׁמֵת־כַּסִּים בָּהּ, אֲלֵא 'סְמִיכָה' מִלְשׁוֹן הַסְמָכָה. לִפְנֵי פְטִירָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רִבְּנוּ צָוָה אוֹתוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַסְמִיךְ אֶת יְהוֹשֻׁעַ לְמִנְהִיג בְּמִקְוָמוֹ. הוּא אָמַר לוֹ: 'וְסִמַּכְתָּ יָדָךְ עָלָיו'. כִּן הָעֲבָרָה הַסְמָכוֹת הַהִלְכָתִית מְדוּרָה לְדוּר, עַל יְדֵי חֲכָמֵי הַדוּר הַקּוֹדֵם, שֶׁהָיוּ מִסְמִיכִים אֶת הַצְעִירִים”.

”אֲזַ לָמָּה הָרוּמָאִים אָסְרוּ אֶת הַסְמִיכָה?” שְׁאַלָה לְבִי.

אָבֵא הַשִּׁיב: ”כִּי הֵם רָצוּ לְשַׁבֵּר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וְיָדְעוּ שֶׁהוּא שׂוֹאֵב אֶת כּוֹחוֹ מֵהַתּוֹרָה. הָרוּמָאִים חָשְׁבוּ שֶׁאִם לֹא יֵאָפְשְׁרוּ לְחַכְמִים צְעִירִים לְקַבֵּל הַסְמָכָה, לֹא יִהְיוּ חֲכָמִים וְלֹא תִהְיֶה תּוֹרָה”.

”וּמָה עָשׂוּ הַיְהוּדִים?” , שְׁאַלְתִּי.

”חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל מָסְרוּ אֶת נַפְשָׁם כְּדֵי שֶׁתִּמְשָׁךְ הַסְמִיכָה”, הִמְשִׁיךְ אָבֵא לְסִפְרֵי. ”הָאֲסוּר שֶׁל הָרוּמָאִים הָיָה חֲמוּר מְאֹד. הֵם הִכְרִיזוּ שֶׁכָּל מִי שֶׁמְסַמֵּךְ וְכָל מִי שֶׁיִּסְמָךְ - יִהְרַג, וְגַם עִיר שֶׁבָּהּ תִּעֲשֶׂה הַסְמִיכָה - תִּתְחַרֵּב”.

”מָה עָשָׂה רַבִּי יְהוּדָה בֶּן בְּבָא? הוּא יָשַׁב בְּעֵמֶק הַזֶּה, בֵּין הָעָרִים אוֹשָׂא וְשִׁפְרָעַם, וְהַסְמִיךְ חֲמִשָּׁה תַלְמִידִים. אֲבָל הַדְּבָר נוֹדַע לְרוּמָאִים וְהַחֲזִילִים הַחֲלוּ לְהִתְקַרֵּב לְמָקוֹם”.

”קָרָא רַבִּי יְהוּדָה לְעַבְרַת תַּלְמִידָיו: ”רָצוּ מֵהֵר, בְּרַחוּ מֵהֵם!” . אָמְרוּ לוֹ: ”מָה יִהְיֶה אִתָּךְ?” . הַשִּׁיב לָהֶם: ”אֲנִי לֹא אֲצַלִּיחַ לְבָרַח, אֲבָל אֶתֶם תִּנְצְלוּ וְתִעְבְּרוּ אֶת הַתּוֹרָה הַלְּאָה”.

”וְאָכּוּ, הַתַּלְמִידִים הִצְלִיחוּ לְבָרַח, אֲבָל הָרוּמָאִים תִּפְסּוּ אֶת רַבִּי יְהוּדָה בֶּן בְּבָא וְהָרְגוּ אוֹתוֹ בְּאֲכֻזָּרִיוֹת. הוּא נִקְבַּר בְּמָקוֹם הַזֶּה, וְעַל שְׁמוֹ הִמְחִילָף נִקְרָא 'סוּמָךְ', לְזַכֵּר הַחֲכָם הַגְּדוֹל שֶׁהַסְמִיךְ אֶת הַתַּלְמִידִים וְהִצִּיל אֶת הַתּוֹרָה”.

כִּיצַד קָרָאתִי?